

Thôi đừng xa em...

Tôn-Nữ Mai-Tâm

Phu Nhân Mũ Nâu Hồ Khắc Đàm

Anh là ai mà hồn em cầm dại

*Hoa rừng cây cỏ, màu áo anh mang
Con đường anh đi, băng rừng vượt suối
Bốn vùng chiến thuật lưu vết chân anh...*

*Cuộc chiến bi hùng ghi nhiều kỷ niệm
Trên bàn tay, khắp cơ thể anh yêu
Thịt cùng da, gửi vào đất đây đó
Nằm trải dài trên mảnh đất quê hương...*

*Người lính Mũ Nâu, hiên ngang khí phách
Trách nhiệm chỉ huy, anh đặt lên cao
Tình đồng đội, dám hy sinh tất cả
Sống chết bên nhau, gian nan không hề...*

*Người yêu lính, phải biết yêu đời lính
Xa cách mãi, cô đơn làm cơm bữa
Chan nước mắt, chờ đợi mỗi mòn trông
Cây lá rì rào , lạnh lòng vô cảm...*

*Đêm thao thức, buồn đếm các vì sao
sáng trên trời, thiếp ngủ nước mắt rơi
Trong giấc mơ, anh chập chờn mờ ảo
Bế em vào “em ngủ ngon giỏi nhé”...*

*Khẽ tựa mình, anh yêu đâu rồi nhỉ
Gió rù rì, nghe lạnh buốt con tim
Em nhớ anh...nhớ vòng tay khép chặt
Cùng ánh mắt thăm thăm lặng nhìn em...*

*Pleiku buồn bụi đỏ giăng đầy lối
Lấp đầy sân che phủ mảnh hồn câm
Cánh hoa Mai tan tác rơi từng mảnh
Rũ rượi buồn Tâm héo úa tàn phai...*

*Ngày qua ngày, dài thăm thăm vô tận
Nhẹ nhàng trôi trong thăm lặng đơn côi
Từng phút giây, lo tàn ngày chinh chiến
Có còn anh trở về nữa hay không...*

Thời gian trôi...thêm nhiều lần cách biệt

Tình thời chiến có gì chắc đâu anh

Xa cách ngàn dặm em đợi chờ anh

Ta của nhau mà cứ mãi xa nhau...

....Rồi anh về... nghiêng nghiêng bóng chiều đổ

Nước mắt tràn, em cứ ngỡ là mơ

Có thật đây là người tình muôn thuở

Hay chỉ là ảo ảnh của tình yêu....

Ngả vào nhau, vòng tay anh siết chặt

Khép đôi mi, anh ơi, em nhớ quá

Người em yêu, bằng xương và bằng thịt

Cánh tim lòng, em chắt ngát niềm vui...

Anh về rồi, cả bầu trời hoa nở

Vang tiếng ca, khúc nhạc gió du dương

Tim vỡ tung, niềm vui như oà vỡ

Hồn bay bổng, lòng em ngây ngất say...

Tình cho nhau, biết là bao cho đủ...

Trăng và sao, hoa hạnh phúc đan chen

Bên người yêu dấu, em cảm tạ Trời

Đưa anh về... em yêu anh mãi mãi...

Tình thời chiến, bèo tan rồi lại hợp

Ta của nhau, mà luôn phải xa nhau

Nỗi nhớ nhung luôn tuôn tràn lai láng

Ngưu Lang, Chức Nữ, nào có khác chi...

Em mơ ước có một ngày nào đó

Anh trở về, mãi mãi ở bên em

Không còn phải xa nhau thêm lần nữa

Vòng tay anh dang khép chặt hồn em...

Tựa lòng anh, từng giọt tình yêu thấm

Không còn sợ mất anh khi bừng tỉnh

Hết còn nghe danh hiệu gán cho em:

“Cô bé buồn chỉ còn nửa con tim...”